

Syftet med undersökningen var att ta reda på effekten av brandvarnare vid bostadsbränder på omfattningen och svårighetsgraden av personskador och dödsfall.

Urvalet av undersökningen gjordes bland dem som fick ersättning från något av tre stora försäkringsbolag i Sverige för en bostadsbrand som inträffade 1986.

Sammanlagt drogs ett totalurval på 999 bränder. Urvalen var uppdelade (stratifierade) i låga, mellanhöga och höga ersättningsbelopp och de två försäkringsformerna hem- och villahemförsäkringar. Urvalet gjordes så att alla fall med höga ersättningsbelopp togs med.

Telefonintervjuer gjordes om branden, om dödsfall, om olika slags personskador p g a branden och om det fanns med en brandvarnare vid branden. För villahemförsäkringar erhöles fullständig information för 74% av bränderna och för hemförsäkringar 52%.

Resultaten visar att det i bostadsbränder går ca 3-4 svårt skadade och 9-10 lätt skadade på varje dödsfall. Kriteriet för svårt skadade är att de varit inlagda för sjukhusvård minst en natt.

Förekomsten av en brandvarnare vid brandtillfället har ett säkerställt samband med ett lägre antal sammanlagda sjukskrivningsdagar och ett minskat antal skadade barn. Förnattbränder är antalet sammanlagda sjukskrivnings-dagar mycket lägre för dem i den höga beloppskategorin som har en brandvarnare, jämfört med dem som inte har en brandvarnare.

I undersökningen är antalet dödsfall och väldigt svårt skadade för få för att tillåta några statistiska beräkningar. Slutsatsen är att brandvarnare, som tekniskt hjälpmedel minskar personskador vid bostadsbränder. Effekten är dock inte lika stark som den 50%-reduktion som förmodats eller beräknas i forskningslitteratur och fackpress.